

да вкушавашь, и да не хващашь нищо : но душъ-тъ ти не можъ да вържъ : никой не може да направи тоба, та да ти забрани да не размышлявашь, и да не чувствувашь.

И. Нито Богъ ли, мамо, може да направи това?

М. Чадо мое ! Богъ създаде и тѣло-то ти и душъ-тъ ти, и предупардя и двѣ-тѣ. Ако поиска може да дигне отъ тѣло-то ти всичкыя-тъ ти животъ и всичкы-тъ ти силъ, щото да не можешь да употреблявашь никоѣж тѣлеснъ часть : той може да отложи отъ душъ-тъ ти всичкы-тъ и силъ, за да не размышлява, да не чувствува и да не дѣйствива.

И. О, колко е Богъ по силенъ отъ насъ !

М. Наистинъ, сынко. Голѣма-та негова сила създаде душъ-тъ ти способнъ да може да придобыва понятія повече и повече, и да успѣва постепенно въ по голѣмо съвършенство, за да придобіе найпослѣ и непрестанно блаженство, като ся съедини вѣчно съ Вѣчнаго Бога.

И. Много желяѣ, мамо, да ся научѣ какъ да правѣ тья вещи.

М. Азъ ся трудѣ, сынко да тя научѣ за това колкото е възможно поскоро. Единъ способъ има да разумѣешь колко чуднъ душъ ти даде Богъ. Тя е много различна отъ онова нѣщо, което размышлява и чувствува въ животны-ты. Тѣхъ никога не можемъ да поучимъ [за Бога, нито за онова, което е праведно и неправедно. Колко различавашь